Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (fjärde avdelningen i utökad sammansättning)

den 7 december 2022 *

”Ekonomisk och monetär politik – Tillsyn över kreditinstitut – Artikel 22 i direktiv 2013/36/EU – ECB:s invändning mot förvärv av ett kvalificerat innehav i ett kreditinstitut – Bedömningsperiodens startpunkt – ECB:s medverkan i det inledande skedet av förfarandet – Kriterier avseende den tilltänkta förvärvarens finansiella stabilitet och efterlevnad av tillsynskraven – Förekomst av rimliga skäl att motsätta sig förvärvet på grundval av ett eller flera bedömningskriterier – Artikel 106 i rättegångsreglerna – Begäran om muntlig förhandling som inte innehåller någon motivering”

I mål T-330/19,

PNB Banka AS, Riga (Lettland), företrädd av advokaten O. Behrends,

sökande,

mot

Europeiska centralbanken (ECB), företrädd av C. Hernández Saseta, F. Bonnard och V. Hümpfner, samtliga i egenskap av ombud,

svarande,

med stöd av

Europeiska kommissionen, företrädd av D. Triantafyllou, A. Nijenhuis och A. Steiblytė, samtliga i egenskap av ombud,

interventient,

meddelar

TRIBUNALEN (fjärde avdelningen i utökad sammansättning)

vid förhandlingen sammansatt av ordföranden S. Gervasoni (referent) och domarna L. Madise, P. Nihoul, R. Frendo och J. Martín y Pérez de Nanclares,

justitiesekreterare: E. Coulon,

efter den skriftliga delen av förfarandet,

* Rättegångsspråk: engelska.

följande

Dom

1 Sökanden, PNB Banka AS, har med stöd av artikel 263 FEUF väckt talan om ogiltigförklaring av Europeiska centralbankens (ECB) beslut att motsätta sig förvärvet av ett kvalificerat innehav i B, delgivet genom skrivelse av den 21 mars 2019 (nedan kallat det angripna beslutet).

I. Bakgrund till tvisten

2 Vid tidpunkten för det angripna beslutet var sökanden ett mindre betydande kreditinstitut i Lettland i den mening som avses i artikel 6.4 i rådets förordning (EU) nr 1024/2013, av den 15 oktober 2013, om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut (EUT L 287, 2013, s. 63). Sökanden stod därför under direkt tillsyn av den lettiska finansinspektionen Finanšu un kapitāla tirgus komisija (kommissionen för tillsyn av finans- och kapitalmarknaderna, Lettland) (nedan kallad FKTK).

3 Vid tidpunkten för talans väckande var CR största aktieägare i sökanden.

4 Enligt sökanden ingav CR i augusti 2017 ett klagomål till myndigheterna i Förenade kungariket i vilket CR anklagade A, chefen för Latvijas Banka (Lettlands centralbank), för korruption. Korruptionen påstods ha bestått i att A, tack vare sitt inflytande över FKTK, försökt tillskansa sig mutor från CR.

5 Den 12 december 2017 inledde sökanden tillsammans med CR och andra medlemmar i dennes familj, som äger aktier i sökanden, ett skiljeförfarande mot Republiken Lettland vid Internationella centrumet för lösning av investeringstvister (ICSID), med stöd av fördraget av den 24 januari 1994 om främjande och skydd för investeringar mellan Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland och Republiken Lettland.

6 Enligt sökanden uppmärksammade CR i december 2017 de lettiska myndigheterna på den korruption som avses i punkt 4 ovan.

7 Den 17 februari 2018 greps A efter det att Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojs (byrån för förebyggande och bekämpning av korruption, Lettland) (nedan kallad KNAB) den 15 februari 2018 hade inlett en förundersökning mot honom. Förundersökningen avsåg anklagelser om korruption i samband med tillsynen av en annan lettisk bank än sökanden. I samband med att A försattes på fri fot vidtog KNAB, genom beslut av den 19 februari 2018, flera säkerhetsåtgärder mot A, bland annat förbjöds A att utöva sitt uppdrag som chef för Lettlands centralbank.

8 Den 28 juni 2018 åtalades A av den åklagare som ledde den förundersökning som avses i punkt 7 ovan. Åtalet, som kompletterades den 24 maj 2019, innehöll tre åtalspunkter. Den första åtalspunkten avsåg godtagandet år 2010 av ett muterbjudande från styrelseordföranden i en annan lettisk bank än sökanden, och av själva mutan, i utbyte mot vilken A tillhandahöll rådgivning i syfte att göra det möjligt för banken att undandra sig FKTK:s tillsyn och avstå från att delta i de av FKTK:s möten under vilka frågor om tillsynen av nämnda bank diskuterades. Den andra åtalspunkten avsåg dels godtagandet, efter den 23 augusti 2012, av ett muterbjudande från vice ordföranden i samma banks styrelse i utbyte mot A:s rådgivning i syfte att få till stånd ett

upphävande av de begränsningar av verksamheten som FKTK beslutat om och förhindra ytterligare begränsningar, dels A:s mottagande av betalningen av halva mutbeloppet. Den tredje åtalspunkten avsåg penningtvätt i syfte att dölja ursprunget till, överföringarna av och äganderätten till de medel som betalats ut till A, och som motsvarade den muta som avses i den andra åtalspunkten.

9 Den 1 oktober 2018 underrättade sökanden FKTK om att sökanden hade för avsikt att direkt förvärva ett kvalificerat innehav i ett annat lettiskt kreditinstitut, B (nedan kallad målbanken) och att avsikten var förvärva mer än 50 procent av kapitalet och rösträttigheterna i den sistnämnda banken. Samma dag underrättade CR FKTK om sin avsikt att indirekt, genom sitt aktieinnehav i sökanden, förvärva ett kvalificerat innehav i målbanken.

10 Den 3 oktober 2018 underrättade FKTK sökanden om att FKTK ansåg att anmälan var ofullständig och att FKTK inte hade inlett sin bedömning av anmälan. Följande dag begärde FKTK att sökanden skulle inkomma med ytterligare upplysningar.

11 Den 19 oktober 2018 meddelade de andra tilltänkta indirekta köparna utöver CR, däribland CT FKTK att de hade för avsikt att indirekt förvärva ett kvalificerat innehav i målbanken.

12 Den 19 och den 22 oktober 2018 lämnade sökanden ytterligare upplysningar till FKTK, bland annat en affärsplan.

13 Den 30 oktober 2018 underrättade FKTK sökanden om att de upplysningar som lämnats var ofullständiga och att FKTK inte hade inlett bedömningsprocessen. Följande dag begärde FKTK att sökanden skulle lämna ytterligare upplysningar.

14 Den 1 och den 20 november 2018 inkom de tilltänkta förvärvarna med de ytterligare upplysningar som begärts, bland annat en uppdaterad affärsplan.

15 Den 23 november 2018 underrättade FKTK de tilltänkta förvärvarna om att den bekräftade mottagandet av underrättelserna, att underrättelserna var fullständiga och att bedömningen av dem skulle göras inom 60 arbetsdagar.

16 Den 15 och den 18 januari 2019 begärde FKTK att sökanden och CR skulle inkomma med ytterligare upplysningar. FKTK sköt upp bedömningsperioden till dess att upplysningarna hade lämnats, dock som längst till och med den 13 februari 2019.

17 Den 12 och 13 februari 2019 inkom sökanden och CR med ytterligare upplysningar.

18 Genom skrivelse av den 15 februari 2019 bekräftade FKTK att den mottagit upplysningarna och informerade de tilltänkta förvärvarna om att bedömningsperioden skulle löpa ut den 22 mars 2019.

19 Genom dom av den 26 februari 2019, Rimšēvičs och ECB/Lettland (C-202/18 och C-238/18, EU:C:2019:139), ogiltigförklarade domstolen KNAB:s beslut av den 19 februari 2018 i den del A förbjöds att utöva sitt uppdrag som chef för Lettlands centralbank. Domstolen ansåg att Republiken Lettland inte hade styrkt att beslutet att avsätta A som chef för Lettlands centralbank grundades på tillräckliga bevis för att han gjort sig skyldig till en allvarlig försummelse i den mening som avses i artikel 14.2 andra stycket i stadgan för Europeiska centralbankssystemet och ECB.

20 Samma dag antog FKTK beslut nr 45/2019, enligt vilket sökanden var skyldig att, på individuell basis och på gruppbasis, iaktta ett totalt kapitalkrav i samband med kontroll- och tillsynsprocessen (nedan kallat det totala kapitalkravet) på 12 procent.

21 Den 1 mars 2019 lade FKTK fram ett förslag till beslut för ECB, i den mening som avses i artikel 15.2 i förordning nr 1024/2013, i form av en invändning mot det tilltänkta förvärvet.

22 Genom skrivelse av den 7 mars 2019 uppmanade ECB de tilltänkta förvärvarna att inkomma med synpunkter på ett utkast till beslut.

23 Genom skrivelse av den 14 mars 2019 inkom sökanden och CR med synpunkter.

24 Genom skrivelse av den 21 mars 2019 delgav ECB de tilltänkta förvärvarna det angripna beslutet. I beslutet motsatte FKTK sig förvärv av kvalificerat innehav och överskridande av

– 30 procent av det kapital och de rösträtter som CR och andra parter i samverkan indirekt innehar i målbanken, i egenskap av tilltänkta indirekta förvärvare,

– 50 procent av det kapital och de rösträtter som sökanden direkt innehar i målbanken, i egenskap av tilltänkt direkt förvärvare.

25 ECB bifogade till det angripna beslutet sitt svar på de synpunkter som sökanden och CR framfört i sin skrivelse av den 14 mars 2019 (nedan kallat svaret på synpunkterna).

26 För det första, vad gäller kriteriet om de tilltänkta förvärvarnas finansiella sundhet har ECB angett att detta kriterium ska anses uppfyllt om det visas att den tilltänkta förvärvaren inte bara har förmåga att finansiera det tilltänkta förvärvet, utan även har förmåga att för överskådlig framtid upprätthålla en sund finansiell struktur när det gäller både den tilltänkta direkta förvärvaren och målbanken.

27 ECB ansåg dels att sökanden förfogade över medel som gjorde det möjligt för sökanden att köpa målbankens aktier. ECB konstaterade emellertid att sökanden hade lidit betydande nettoförluster. ECB ansåg att sökanden hade en hög kreditrisk, bland annat låg andelen nödlidande lån i mitten av år 2018 på 47 procent och kapitalbasen var svag. ECB underströk särskilt att sökandens kapitalbasnivå inte uppfyllde det samlade kapitalbaskravet. ECB tillade att sökanden i slutet av år 2018 bröt mot kraven rörande stora exponeringar när det gällde flera motparter. ECB nämnde att sökanden i CR:s fall hade överskridit gränserna för transaktioner med närstående parter. ECB ansåg att sökanden inte skulle kunna skjuta till finansiellt stöd till målbanken om detta skulle behövas.

28 ECB ansåg dels att de tilltänkta indirekta förvärvarna, som indirekt kontrollerar målbanken och den nya grupp som bildats efter det tilltänkta förvärvet (nedan kallad den nya gruppen), inte skulle kunna ge målbanken och den nya gruppen ett tillräckligt stort finansiellt stöd. ECB konstaterade att CR, som var sökandens största aktieägare, inte hade deklarerat några andra finansiella medel än sitt innehav i sökanden, som uppskattades vara värt 13,6 miljoner euro och som skulle minskas med åtagandena gentemot sökanden på 11,8 miljoner euro. ECB ansåg att det av den av de tilltänkta förvärvarna framlagda affärsplanen framgick att den nya gruppen skulle ha ett lågt eget kapital. ECB konstaterade att den totala kvoten för eget kapital för den nya koncernen inte gjorde det möjligt att uppnå det samlade kapitalbaskrav som för närvarande gäller

för sökanden på koncernnivå. Rent allmänt ansåg ECB att den nya gruppens kapitalbas var otillräcklig eftersom gruppen uppvisade en hög risknivå och eftersom framtida kapitaltillskott troligen skulle bli nödvändiga.

29 ECB ansåg dessutom att det fanns allvarliga tvivel beträffande huruvida de tilltänkta indirekta förvärvarna verkligen hade för avsikt att stödja målbanken om det behövdes. ECB påpekade att det inte fanns något bindande och oåterkalleligt åtagande från de tilltänkta indirekta förvärvarna att lämna ett sådant stöd. ECB beaktade även att sökanden på sistone inte hade erhållit något finansiellt stöd.

30 ECB kom fram till att kriteriet om sunda finanser inte var uppfyllt.

31 Vad gäller kriteriet om kreditinstitutets förmåga att uppfylla tillsynskraven, ansåg ECB för det andra att denna förmåga skulle bedömas inte enbart för målbanken, utan även för den nya gruppen. ECB tillade att bedömningen inte enbart skulle ske vid tidpunkten för det tilltänkta förvärvet, utan även efter detta förvärv.

32 ECB ansåg att även om det tilltänkta förvärvet inte skulle få några omedelbara negativa effekter på hur målbanken själv uppfyller kraven på eget kapital och likviditet på individuell nivå, så skulle den nya gruppen förmodligen inte uppfylla kapitalkraven i både grundscenariot och det ogynnsamma scenariot i den affärsplan som de tilltänkta förvärvarna har lämnat in. Om det antas att den nya gruppens totala kapitalkrav inte skulle bli lägre än kapitalkravet för sökanden under åren 2018 och 2019, skulle den nya gruppen nämligen bryta mot det gällande samlade kapitalkravet.

33 ECB konstaterade även att målbanken hade gjort betydande förluster under de två föregående åren. ECB angav att FKTK hade inlett ett administrativt förfarande den 26 februari 2018 beträffande målbankens brister i systemet för internkontroll och bekämpning av penningtvätt. ECB ansåg att den nya gruppen hade en hög riskprofil och att det rimligen kunde förväntas att det totala kapitalkravet för gruppen var högre än vad som förutsågs i affärsplanens grundscenario.

34 ECB ansåg att detta grundscenario var överdrivet optimistiskt, eftersom det innebar en återgång till en mycket snabb lönsamhet och en ackumulering av vinster. ECB underströk att affärsplanen inte innehöll någon detaljerad och övertygande information om hur lång tid som krävdes för att nå lönsamhet och för att nå en sådan vinstnivå på ett år.

35 ECB påpekade att de tilltänkta förvärvarna hade presenterat flera ogynnsamma scenarier. ECB konstaterade att målbankens driftskostnader var oförändrade i det mest ogynnsamma scenariot och att denna bank skulle få 1,5 miljon euro i böter av FKTK inom ramen för det administrativa förfarandet för bekämpning av penningtvätt. I detta scenario skulle det uppstå ytterligare ett kapitalunderskott jämfört med 2019 års samlade kapitalkrav. ECB ansåg att dessa ogynnsamma scenarier var mer realistiska än grundscenariot och framhöll den nya gruppens otillräckliga kapitalbas.

36 ECB ansåg att den nya gruppen troligen inte skulle uppfylla gällande kapitalkrav.

37 ECB ansåg att den nya gruppen skulle ställas inför de problem som ärvts från sökanden, det vill säga en hög kreditrisknivå och överskridande av gränserna för stora exponeringar. ECB ansåg att sökandens höga kreditrisk skulle påverka risken för kapitalunderskott för den nya gruppen. ECB ansåg att enligt de ogynnsamma scenarierna skulle sökanden fortsätta att överskrida gränserna för stora exponeringar.

38 ECB ansåg slutligen att bristerna i sökandens och målbankens styrning och inre kontroll, bland annat vad gäller förebyggande av penningtvätt, inte togs upp i affärsplanen och att det inte fanns någon anledning att tro att bildandet av en ny grupp skulle göra det möjligt att komma till rätta med dessa brister.

39 Rent generellt ansåg ECB att de tilltänkta förvärvarnas strategi gentemot målbanken inte var tydlig. Den ansåg att de tilltänkta förvärvarna endast hade lämnat mycket begränsad information om den planerade fusionen, vilken skulle sträcka sig över en period på upp till 18 månader, och om organisationen av den nya gruppen fram till slutförandet av fusionen. ECB angav att denna brist på tydlighet framgick av affärsplanens dåliga kvalitet vad gäller konsekvens, läsbarhet och beskrivning av planerade åtgärder, vilket ökade tvivlen beträffande hur trovärdigt det tilltänkta förvärvet var.

40 ECB ansåg att det tilltänkta förvärvet inte kunde leda till bildandet av en ny livskraftig bankkoncern, särskilt eftersom de åtgärder som kunde garantera att en sådan transaktion blev framgångsrik inte var tillräckligt detaljerade eller övertygande. ECB ansåg att den nya gruppen skulle få en ohållbar affärsmodell, ett svagt system för styrning och intern kontroll som ärvts från de två enheter som skulle slås samman och en otydlig strategi för att komma till rätta med dessa problem samt att gruppen skulle ha en låg kapitalbasnivå som innebar en hög risk för att den inte skulle kunna uppfylla tillsynskraven. ECB ansåg att det tilltänkta förvärvet, oberoende av den planerade fusionen och om hänsyn endast togs till målbanken, skulle ha en negativ inverkan på bankens förmåga att avhjälpa de nuvarande bristerna.

41 ECB ansåg följaktligen att kriteriet om efterlevnad av tillsynskraven inte heller var uppfyllt.

42 ECB kom fram till att den, med hänsyn till att varken kriteriet om den tilltänkta förvärvarens finansiella sundhet eller kriteriet om efterlevnad av tillsynskraven var uppfyllda, motsatte sig det tilltänkta förvärvet, utan att pröva detta förvärv mot bakgrund av de övriga kriterier som föreskrivs i artikel 23.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 2013, s. 338), som införlivats med lettisk rätt.

43 Sökanden, CR och CT väckte förevarande talan genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 31 maj 2019.

II. Omständigheter som inträffat efter det att talan väckts

44 Den 15 augusti 2019 förklarade ECB att sökanden fallerade eller sannolikt skulle komma att fallera, i den mening som avses i artikel 18.1 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 225, 2014, s. 1). Samma dag beslutade Gemensamma resolutionsnämnden (SRB) att inte anta en resolutionsordning i den mening som avses i artikel 18.1 i denna förordning med avseende på sökanden.

45 Den 22 augusti 2019 begärde FKTK att Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa (Centrala distriktsdomstolen i Vidzeme, Riga, Lettland) skulle förklara sökanden insolvent.

46 Den 12 september 2019 förklarade Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa (Centrala distriktsdomstolen i Vidzeme, Riga) sökanden insolvent. Nämnda domstol utsåg en konkursförvaltare som gavs i uppdrag att handlägga insolvensförfarandet (nedan kallad konkursförvaltaren) och överförde sökandens och dess styrelses samtliga befogenheter till konkursförvaltaren. Samma domstol avslog sökandens styrelses begäran om att få behålla sina rättigheter att företräda sökanden inom ramen för talan mot ECB:s bedömning av den 15 augusti 2019, i vilken det konstaterades att sökanden fallerade eller sannolikt skulle komma att fallera, SRB:s beslut av samma dag att inte anta en resolutionsordning för sökanden och FKTK:s beslut att inleda ett insolvensförfarande. Nämnda domstol tillade att detta inte uteslöt möjligheten för sökandens styrelse att inge en separat ansökan till konkursförvaltaren om rätten att företräda banken i samband med särskilda uppdrag.

47 Den 12 september 2019 begärde FKTK även att ECB skulle återkalla sökandens tillstånd.

48 Genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 25 oktober 2019 (mål T-732/19) yrkande sökanden samt andra aktieägare eller potentiella aktieägare i sökanden att SRB:s beslut av den 15 augusti 2019 att inte anta en resolutionsordning för sökanden skulle ogiltigförklaras.

49 Den 21 december 2019 avslutade A sitt uppdrag som chef för Lettlands centralbank.

50 Genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 29 januari 2020 (mål T-50/20) väckte sökanden talan om ogiltigförklaring av ECB:s beslut av den 19 november 2019 att inte ålägga konkursförvaltaren att ge den advokat som sökandens styrelse befullmäktigat tillgång till sökandens lokaler, de uppgifter som sökanden förfogar över, dess personal och dess resurser.

51 Den 17 februari 2020 återkallade ECB sökandens tillstånd. Återkallelsen trädde i kraft följande dag.

52 Sökanden väckte talan mot detta beslut genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 27 april 2020 (mål T-230/20).

III. Förfarande och parternas yrkanden

53 Den 10 september 2019 inkom ECB med sitt svaromål till tribunalens kansli.

54 Genom handling som inkom till tribunalens kansli den 20 september 2019 ansökte Europeiska kommissionen om att få intervenera i målet till stöd för ECB:s yrkanden. Genom beslut av den 28 oktober 2019 tillät ordföranden vid tribunalens fjärde avdelning kommissionen att intervenera i målet.

55 Den 4 november 2019 inkom kommissionens med en interventionsinlaga till tribunalen.

56 Ordföranden på fjärde avdelningen beslutade den 28 april 2020, med tillämpning av artikel 69 d i tribunalens rättegångsregler, att vilandeförklara målet till dess att tribunalen meddelat dom i mål T-50/20. Genom beslut av den 12 mars 2021, PNB Banka/ECB (T-50/20, EU:T:2021:141), meddelade tribunalen sitt avgörande i det målet och samtidigt återupptogs handläggningen av förevarande mål.

57 Den 28 april 2021, och därefter den 28 juni 2021, begärde sökanden, CR och CT att målet skulle vilandeförklaras till dess att domstolen avgjort mål C-321/21 P om överklagande av beslutet av den 12 mars 2021, PNB Banka/ECB (T-50/20, EU:T:2021:141). Den 20 maj 2021, och därefter den 6 augusti 2021, beslutade ordföranden på fjärde avdelningen, efter att ha hört ECB, att inte vilandeförklara målet.

58 Genom skrivelse av den 8 juli 2021 informerade sökandens ombud tribunalen om att han inte längre företrädde CR och CT. Genom beslut av den 21 december 2021 beslutade tribunalen (fjärde avdelningen) med stöd av artikel 131.2 i rättegångsreglerna att det inte längre fanns anledning att döma i saken, i den mån talan väckts av CR och CT.

59 Fristen för att inkomma med replik fastställdes till den 30 september 2021. Sökanden inkom inte med någon replik inom föreskriven frist.

60 Sökanden har yrkat att tribunalen ska

– ogiltigförklara det angripna beslutet, och

– förplikta ECB att ersätta rättegångskostnaderna.

61 ECB har, med stöd av kommissionen, yrkat att tribunalen ska

– ogilla talan, och

– förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

IV. Rättslig bedömning

A. Huruvida den företrädare som har väckt talan i sökandens namn har haft befogenhet att vidta åtgärder

62 Enligt artikel 51.3 i rättegångsreglerna ska advokater till kansliet ge in en fullmakt från den rättegångsdeltagare som de företräder, om deltagaren är en privaträttslig juridisk person.

63 En fullmakt utfärdad av sökandens styrelseordförande den 5 mars 2019 finns med bland handlingarna i målet (bilaga A.2).

64 Sökanden har gjort gällande att konkursförvaltaren vägrade att ge den advokat som sökanden utsett att företräda banken tillgång till dess handlingar, lokaler, personal och resurser. I samband med sitt svar av den 13 mars 2020 på en fråga från tribunalen ingav sökanden en skrivelse från konkursförvaltaren av den 16 september 2019, i vilken denne angav att sökandens advokat för det första skulle ”lägga fram en skriftlig rapport för konkursförvaltaren om genomförandet av avtalet [om tillhandahållande av juridiska tjänster], med en detaljerad beskrivning av de instruktioner som erhållits från [sökanden], de uppgifter som utförts av [advokaten] och huruvida det fortfarande pågick faktiskt arbete”, för det andra skulle ”informera [konkursförvaltaren] om betalningarna …” och för det tredje skulle ”avhålla sig från all verksamhet i [sökandens] namn utan att först samråda med [konkursförvaltaren], framför allt upphöra att tillhandahålla [sökanden] fakturerbara tjänster”.

65 Trots denna skrivelse från konkursförvaltaren av den 16 september 2019 framgår det inte av handlingarna i målet, och det har inte heller påstått av sökanden eller ECB, att konkursförvaltaren återkallade den fullmakt som sökandens styrelseordförande hade utfärdat den 5 mars 2019. I skrivelsen nämns inte någon sådan återkallelse, även om det i skrivelsen anges att den advokat som utsetts av styrelseordföranden ska avhålla sig från all verksamhet i sökandens namn utan att först samråda med konkursförvaltaren.

66 Tribunalen konstaterar således att sökanden har befullmäktigat sin advokat att väcka talan i enlighet med artikel 51.3 i rättegångsreglerna.

B. De ansökningar om vilandeförklaring av målet som ingavs den 28 april 2021 respektive den 28 juni 2021

67 Den 28 april 2021, och därefter den 28 juni 2021, begärde sökanden att förfarandet skulle vilandeförklaras. Till stöd för sina ansökningar om vilandeförklaring gjorde sökanden gällande att den behövde tillgång till sina lokaler, sina akter och sina ekonomiska resurser och att konkursförvaltaren inte samarbetade för att säkerställa sökandens faktiska representation, trots domen av den 5 november 2019, ECB m.fl./Trasta Komercbanka m.fl. (C-663/17 P, C-665/17 P och C-669/17 P, EU:C:2019:923).

68 Även om tribunalen inte är skyldig att ange skälen till att den beslutar att vilandeförklara ett förfarande i enlighet med artikel 69 c eller d i rättegångsreglerna, anser tribunalen att det undantagsvis är lämpligt att ange följande.

69 Frågan huruvida ett förfarande ska vilandeförklaras med stöd av artikel 69 c eller d i rättegångsreglerna omfattas av tribunalens utrymme för skönsmässig bedömning (se, för ett liknande resonemang, beslut av den 20 oktober 2011, DTL/harmoniseringskontoret, C-67/11 P, ej publicerat, EU:C:2011:683, punkterna 32 och 33, beslut av den 15 oktober 2012, Internationaler Hilfsfonds/kommissionen, C-554/11 P, ej publicerat, EU:C:2012:629, punkt 37, och beslut av den 17 januari 2018, Josel/EUIPO, C-536/17 P, ej publicerat, EU:C:2018:14, punkt 5).

70 I förevarande mål vilandeförklarades förfarandet den 28 april 2020 fram till dess att tribunalen meddelat sitt avgörande i mål T-50/20, i vilket sökanden hade yrkat ogiltigförklaring av ECB:s beslut av den 19 november 2019 om att inte förelägga konkursförvaltaren att ge den av sökandens styrelse befullmäktigade advokaten tillgång till sökandens lokaler, uppgifter, personal och resurser.

71 Genom beslut av den 12 mars 2021, PNB Banka/ECB (T-50/20, EU:T:2021:141), ogillade tribunalen sökandens talan. Tribunalen fann särskilt att det var uppenbart att ECB saknade behörighet att efterkomma begäran från sökandens styrelse om att konkursförvaltaren skulle föreläggas att ge den av sökandens styrelse befullmäktigade advokaten tillgång till sökandens lokaler, uppgifter, personal och resurser (punkt 73). Tribunalen fann även att beslut som fattas av nationella myndigheter i samband med ett insolvensförfarande, såsom det förfarande som pågår mot sökanden, som svar på en eventuell ansökan om tillgång till det aktuella kreditinstitutets handlingar, lokaler, personal eller tillgångar, i princip är underkastade de nationella domstolarnas prövning, vilka i förekommande fall kan hänskjuta tolkningsfrågor till EU-domstolen enligt artikel 267 FEUF om de stöter på svårigheter vid tolkningen eller tillämpningen av unionsrätten (punkt 72).

72 Tribunalen konstaterar även att sökanden, trots att förfarandet vilandeförklarades mellan den 28 april 2020 och den 12 mars 2021, varken visat eller påstått, däribland i sin begäran om vilandeförklaring av förfarandet av den 28 juni 2021, att sökanden har inlett ett rättsligt förfarande mot konkursförvaltaren, även om sökanden vid tribunalen har kritiserat konkursförvaltaren för att från och med slutet av år 2019 inte ha gett den av sökandens styrelse befullmäktigade advokaten tillgång till sökandens lokaler, uppgifter, personal och resurser.

73 Efter att ha överlämnat skriftväxling och e-postkorrespondens med konkursförvaltaren den 12 och den 16 september 2019 samt under november 2019, har sökanden, i den begäran om vilandeförklaring av förfarandet som inkom till tribunalens kansli den 28 april 2021, endast gjort gällande att sökanden har ”ökat sina ansträngningar” i förhållande till konkursförvaltaren och de lettiska domstolarna, utan att precisera vilken typ av ansträngningar det rör sig om.

74 Vidare framgår det inte av det ovan i punkt 46 nämnda beslutet av den 12 september 2019 från Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa (Centrala distriktsdomstolen i Vidzeme, Riga) att sökanden är förhindrad att väcka talan vid lettiska domstolar vid en eventuell tvist med konkursförvaltaren. I detta beslut anges inte enbart att sökandens styrelse har möjlighet att inge en separat ansökan till konkursförvaltaren vad gäller behörigheten att vara företrädare i specifika uppdrag, utan domen av den 5 november 2019, ECB m.fl./Trasta Komercbanka m.fl. (C-663/17 P, C-665/17 P och C-669/17 P, EU:C:2019:923), som åberopats av sökanden till stöd för påståendet att konkursförvaltaren inte samarbetar på ett sätt som gör det möjligt att säkerställa sökandens faktiska representation, meddelades efter det att nämnda dom hade meddelats, varför sökanden i princip kunde göra gällande en ny omständighet vid den nationella domstolen.

75 Tribunalen anser därför att det saknas anledning att vilandeförklara förfarandet ytterligare en gång.

C. Den muntliga delen av förfarandet

76 I artikel 106 i rättegångsreglerna anges följande:

”1. Den muntliga delen av förfarandet vid tribunalen ska innefatta en muntlig förhandling. Tribunalen får hålla muntlig förhandling på eget initiativ eller på begäran av part.

2. Om en part begär muntlig förhandling ska parten i begäran ange skälen till att denne önskar yttra sig muntligen. …

3. Om det inte har gjorts någon begäran enligt punkt 2, får tribunalen besluta att avgöra målet utan att inleda den muntliga delen av förfarandet om den anser att den har tillräckligt underlag för avgörandet genom handlingarna i akten. …”

77 Det framgår således av artikel 106 i rättegångsreglerna att tribunalen, i avsaknad av en begäran om muntlig förhandling med angivande av skälen till att en part önskar yttra sig muntligen, får avgöra målet utan att inleda den muntliga delen av förfarandet om tribunalen anser att den har tillräckligt underlag för att avgöra målet.

78 I motiveringen till förslaget till tribunalens rättegångsregler av den 14 mars 2014, som finns tillgänglig för allmänheten på Europeiska unionens domstols webbplats, bekräftas för övrigt att med hänsyn till kraven på god rättskipning och processekonomi ”avser tribunalen att avstå från att hålla muntlig förhandling om den inte anser det nödvändigt, såvitt inte en av parterna framställer en begäran med angivande av skälen till att vederbörande önskar yttra sig”.

79 I punkt 142 i de praktiska genomförandebestämmelserna till rättegångsreglerna anges att en part som önskar yttra sig vid en muntlig förhandling ska ge in en motiverad begäran härom inom tre veckor räknat från det att rättegångsdeltagarna delgetts underrättelsen om att den skriftliga delen av förfarandet är avslutad. Det preciseras att motiveringen ska grundas på en konkret bedömning av nyttan med en muntlig förhandling för parten i fråga och innefatta ett angivande av de uppgifter i akten i målet ”eller” i argumenteringen som parten anser det vara nödvändigt att utförligare utveckla ”eller” vederlägga vid en muntlig förhandling. För att ge ett bättre underlag för diskussionerna vid den muntliga förhandlingen anges vidare att det är det önskvärt att parten inte lämnar en allmän motivering i vilken det till exempel endast hänvisas till målets betydelse. I punkt 143 i de praktiska genomförandebestämmelserna till rättegångsreglerna föreskrivs att om ingen av parterna inkommer med en motiverad begäran inom den fastställda fristen får tribunalen besluta att avgöra målet utan att inleda den muntliga delen av förfarandet.

80 Av såväl artikel 106 i rättegångsreglerna som punkterna 142 och 143 i de praktiska genomförandebestämmelserna till rättegångsreglerna följer således att tribunalen, i avsaknad av en begäran om muntlig förhandling eller vid en begäran om muntlig förhandling som saknar motivering, kan besluta att avgöra målet utan att inleda den muntliga delen av förfarandet, om den anser att handlingarna i målet i sig innehåller tillräckliga upplysningar.

81 I förevarande fall har sökanden genom skrivelse av den 29 november 2021 meddelat följande ståndpunkt beträffande en eventuell förhandling:

”1. Jag bekräftar att av närmare redovisade skäl saknar [sökanden] för närvarande faktisk representation. Enbart för att göra det möjligt att iaktta den tillämpliga tidsfristen begär jag därför att det ska hållas en förhandling. Först måste emellertid [sökandens] faktiska representation återställas.

2. Under de aktuella omständigheterna går det varken att förbereda sig inför eller medverka i en förhandling.”

82 Av nämnda skrivelse av den 29 november 2021 framgår att sökandens begäran om muntlig förhandling saknar motivering. I begäran anges nämligen inte något skäl till att sökanden önskar yttra sig.

83 I sin skrivelse av den 25 oktober 2021, genom vilken parterna informerades om att den skriftliga delen av förfarandet hade avslutats, erinrade tribunalens kansli dessutom om bestämmelserna i artikel 106.2 i rättegångsreglerna och punkt 142 i de praktiska genomförandebestämmelserna till rättegångsreglerna och uppmärksammade parterna på att motiveringen, i samband med hälsokrisen, måste uppfylla kraven i nämnda punkt 142 i de praktiska genomförandebestämmelserna till rättegångsreglerna.

84 Sökanden har visserligen i sin begäran om muntlig förhandling gjort gällande att denna anser sig sakna faktisk representation.

85 Även om det antas att sökanden därigenom implicit har försökt rättfärdiga avsaknaden av en motivering i sin begäran om muntlig förhandling, vilket emellertid inte framgår av nämnda begäran, kan sökandens argument avseende avsaknaden av faktisk representation inte anses motivera avsaknaden av motivering för denna begäran. I synnerhet hindrade inte den omständigheten att sökanden inte faktiskt företräddes, i den mening som sökanden har anfört, på något sätt sökanden från att lägga fram detaljerade uppgifter till stöd för en begäran om muntlig förhandling.

86 Eftersom sökanden inte har lämnat någon som helst motivering i sin begäran om muntlig förhandling, och trots att tribunalens kansli dessutom uttryckligen har erinrat om skyldigheten att motivera begäran, finner tribunalen att nämnda begäran om muntlig förhandling inte uppfyller kraven i artikel 106.2 i rättegångsreglerna.

87 Mot denna bakgrund beslutar tribunalen, som anser att handlingarna i målet innehåller tillräckliga upplysningar, i enlighet med artikel 106.3 i rättegångsreglerna att avgöra målet utan att inleda den muntliga delen av förfarandet.

D. Prövning i sak

1. Den första grunden: Bedömningsperioden löpte ut innan det angripna beslutet antogs

88 Sökanden har gjort gällande att den bedömningsperiod som föreskrivs i artikel 22.2 i direktiv 2013/36 löpte ut innan det angripna beslutet antogs. Enligt artikel 22.6 i direktivet ska det tilltänkta förvärvet anses vara godkänt om tillsynsmyndigheten inte motsätter sig förvärvet före utgången av denna period, och ECB har inte kunnat motsätta sig det tilltänkta förvärvet vid tidpunkten för det angripna beslutet.

89 Sökanden har gjort gällande att samtliga villkor för att inleda bedömningsperioden var uppfyllda vid tidpunkten för FKTK:s e-postmeddelande av den 25 oktober 2018. Bedömningsperioden inleddes senast den 29 oktober 2018, det vill säga två arbetsdagar efter detta e-postmeddelande. Genom nämnda e-postmeddelande, och därefter genom skrivelsen av den 30 oktober 2018, medgav FKTK nämligen att den hade mottagit anmälan om det tilltänkta förvärvet och alla nödvändiga handlingar. Sökanden har tillagt att även om det är riktigt att FKTK i sitt e-postmeddelande av den 25 oktober 2018, och därefter i sin skrivelse av den 30 oktober 2019, beskrev ett tillvägagångssätt som skiljer sig från det förfarande och de tidsfrister som föreskrivs i artikel 22 i direktiv 2013/36, och som ECB enligt FKTK har ålagt sökanden att följa, saknar detta argument relevans.

90 ECB har bestritt sökandens argument.

91 Artikel 22.1, 22.2 och 22.6 i direktiv 2013/36 har följande lydelse:

”1. Medlemsstaterna ska kräva att alla fysiska eller juridiska personer, eller sådana personer som handlar i samförstånd (nedan kallade tilltänkta förvärvare), som har fattat ett beslut om att direkt eller indirekt förvärva ett kvalificerat innehav i ett kreditinstitut eller om att ytterligare öka, direkt eller indirekt, ett kvalificerat innehav i ett kreditinstitut, varigenom andelen av röstetalet eller kapitalet kommer att överstiga 20 %, 30 % eller 50 % eller så att kreditinstitutet kommer att få ställning som dotterföretag (nedan kallat tilltänkt förvärv), skriftligen före förvärvet underrättar de behöriga myndigheterna för det kreditinstitut i vilket de avser att förvärva eller ytterligare öka

ett kvalificerat innehav om storleken på det tilltänkta innehavet samt lämnar relevanta uppgifter i enlighet med artikel 23.4 [i detta direktiv]. …

2. Utan dröjsmål och under alla förhållanden senast två arbetsdagar efter mottagandet ska de behöriga myndigheterna skicka ett skriftligt mottagningsbevis för en underrättelse som avses i punkt 1 eller ytterligare uppgifter som avses i punkt 3 till den tilltänkta förvärvaren.

De behöriga myndigheterna ska göra bedömningen enligt artikel 23.1 [i detta direktiv] (nedan kallad bedömningen) inom 60 arbetsdagar (nedan kallad bedömningsperioden) från datum för det skriftliga mottagningsbeviset för underrättelsen och alla de bifogade handlingar som medlemsstaten kräver enligt förteckningen i artikel 23.4 [i detta direktiv].

När de behöriga myndigheterna utfärdar det skriftliga mottagningsbeviset ska de samtidigt underrätta den tilltänkta förvärvaren om vilken dag bedömningsperioden löper ut.

…

6. Om de behöriga myndigheterna inom bedömningsperioden inte skriftligen motsätter sig det tilltänkta förvärvet, ska förslaget anses vara godkänt.”

92 Artikel 23.4 i direktiv 2013/36 har följande lydelse: ”Medlemsstaterna ska offentliggöra en förteckning med de uppgifter som krävs för att göra bedömningen och som måste lämnas till de behöriga myndigheterna vid den tidpunkt för anmälan som avses i artikel 22.1 [i detta direktiv]. …”

93 Artiklarna 22 och 23 i direktiv 2013/36 har införlivats med lettisk rätt genom artiklarna 28 och 29 i den lettiska lagen om kreditinstitut, på det sätt som anges i FKTK:s förordning nr 192 av den 28 november 2017, som har rubriken ”Förteckning över de uppgifter som krävs för att anmäla förvärv eller ökning av ett kvalificerat aktieinnehav och allmänna principer och förfaranden för prövning av en anmälan” (nedan kallad förordning 192).

94 I artikel 28 i förordning 192 föreskrivs att det i mottagningsbeviset för anmälan av det tilltänkta förvärvet bland annat ska anges huruvida anmälan ska anses vara fullständig.

95 De gemensamma riktlinjerna från Europeiska bankmyndigheten (EBA), Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten (EIOPA) och Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma) för bedömning av förvärv och ökningar av kvalificerade innehav i den finansiella sektorn, publicerade den 20 december 2016 (JC/GL/2016/01), nedan kallade de gemensamma riktlinjerna), innehåller för övrigt vissa preciseringar när det gäller anmälan. Både ECB och FKTK har uppgett att de iakttar dessa riktlinjer i enlighet med artikel 16.3 i Europaparlamentets och rådets förordning nr 1093/2010/EU av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 2010, s. 12). Enligt punkt 9.1 andra meningen i nämnda riktlinjer ska anmälan anses vara fullständig när den innehåller alla nödvändiga uppgifter i den förteckning som ska offentliggöras i enlighet med den lagstiftning som är tillämplig på tillsynsmyndighetens bedömning. I punkt 9.1 tredje meningen anges att mottagningsbeviset endast bör utgöra ett led i förfarandet för att formellt betrakta anmälan som fullständig, vilket innebär att den frist på 60 arbetsdagar för att genomföra bedömningen börjar löpa och inte en prövning i sak, genom målbankens tillsynsmyndighets försorg, av ingivna handlingar.

96 I förevarande fall bekräftade FKTK genom skrivelse av den 23 november 2018 att den, i enlighet med artikel 22.2 i direktiv 2013/36, som införlivats med lettisk rätt, mottagit anmälan av det tilltänkta förvärvet. I denna skrivelse anges, i enlighet med artikel 28 i förordning 192, i synnerhet att anmälan är fullständig.

97 Sökanden har felaktigt gjort gällande att FKTK före den 23 november 2018, genom sitt e-postmeddelande av den 25 oktober 2018 och sin skrivelse av den 30 oktober 2018, medgav att den hade mottagit anmälan och alla erforderliga handlingar.

98 Genom e-postmeddelande av den 25 oktober 2018, som nämndes i skrivelsen av den 30 oktober 2018, uppgav FKTK tvärtom för sökanden att ECB höll på att kontrollera huruvida anmälan var fullständig. I skrivelsen av den 30 oktober 2018 meddelade FKTK vidare sökanden att de ingivna rapporterna inte var fullständiga och att bedömningsprocessen inte hade inletts. FKTK tillade att den i en separat skrivelse skulle underrätta sökanden om vilka upplysningar som saknades. Den 31 oktober 2018 översände FKTK en förteckning över vilka upplysningar det rörde sig om till sökanden.

99 Följaktligen utgjorde varken FKTK:s e-postmeddelande av den 25 oktober 2018 eller dess skrivelse av den 30 oktober 2018 ett mottagningsbevis för anmälan i den mening som avses i artikel 22.2 i direktiv 2013/36, som införlivats med lettisk rätt.

100 Sökanden har inte heller påstått att de uppgifter som begärts av FKTK i dess skrivelse av den 31 oktober 2018 inte var nödvändiga för att genomföra bedömningen och inte behövde lämnas till FKTK vid tidpunkten för anmälan, i enlighet med artikel 22.1 och artikel 23.4 i direktiv 2013/36, vilka bestämmelser införlivats med lettisk rätt. I synnerhet anges inte att denna information inte nämns i förordning 192, i vilken det fastställts en förteckning över vilka uppgifter som krävs för att genomföra bedömningen och som ska lämnas till de behöriga myndigheterna vid tidpunkten för den anmälan som avses i artikel 22.1 i direktiv 2013/36 och i bilagorna till nämnda förordning.

101 För fullständighetens skull ska det påpekas att ECB oemotsagd har gjort gällande att det i enlighet med bilaga 9 till förordning 192 saknades vissa uppgifter i den affärsplan som ingavs den 19 oktober 2018, däribland i) en plan för genomförande av det tilltänkta förvärvet, ii) de förväntade ekonomiska resultaten för de tre kommande åren (på individuell nivå och på gruppnivå), samt iii) styrelsens sammansättning, tillsynsnämndens sammansättning och skyldigheter och sammansättningen av de viktigaste kommittéer i kreditinstitutet inrättade av styrelsen eller tillsynsnämnden, inklusive uppgifter om vilka personer som leder eller ska leda finansinstitutet och dess kommittéer.

102 Sökanden kan följaktligen inte med framgång göra gällande att villkoren för att inleda bedömningsperioden var uppfyllda från och med den 25 oktober 2018.

103 Talan kan således inte vinna bifall såvitt avser den första grunden.

2. Den andra grunden: Åsidosättande av de förfaranderegler som anges i artikel 15 i förordning nr 1024/2013 och artiklarna 85–87 i förordning nr 468/2014

104 Sökanden har gjort gällande att FKTK och ECB inte iakttog de förfaranderegler som är tillämpliga i förevarande mål, och som anges i artikel 15 i förordning nr 1024/2013 och artiklarna 85–87 i ECB:s förordning (EU) nr 468/2014 av den 16 april 2014 om upprättande av ramen för samarbete

inom den gemensamma tillsynsmekanismen mellan Europeiska centralbanken och nationella behöriga myndigheter samt med nationella utsedda myndigheter (EUT L 141, 2014, s. 1), eftersom FKTK inte lagt fram något förslag till beslut.

105 Sökanden har även gjort gällande att det angripna beslutet är behäftat med ett formfel, eftersom de lagstadgade kapitalkrav som ligger till grund för beslutet fastställdes först i en skrivelse som mottogs den 1 mars 2019, långt efter anmälan av det tilltänkta förvärvet, vid en tidpunkt då sökanden inte längre hade möjlighet att ändra sin anmälan. ECB har inte heller beaktat att sökanden har bestritt de specifika krav som FKTK har fastställt och att dessa krav håller på att ses över.

106 ECB har bestritt sökandens argument.

107 Artikel 15 i förordning nr 1024/2013 har följande lydelse:

”1. Utan att det påverkar tillämpningen av de undantag som anges i artikel 4.1 c [i denna förordning] ska varje meddelande om förvärv av ett kvalificerat innehav i ett kreditinstitut som är etablerat i en deltagande medlemsstat och varje upplysning som avser sådant förvärv anmälas till de behöriga nationella myndigheterna i den medlemsstat där kreditinstitutet är etablerat i enlighet med de krav som anges i tillämplig nationell rätt på grundval av de akter som avses i artikel 4.3 första stycket [i denna förordning].

2. Den nationella behöriga myndigheten ska bedöma det föreslagna förvärvet, vidarebefordra meddelandet till ECB tillsammans med ett förslag till beslut om att invända eller inte invända mot förvärvet, på grundval av de kriterier som anges i de akter som avses i artikel 4.3 första stycket [i denna förordning], högst tio arbetsdagar före utgången av den tillämpliga bedömningsperiod som anges i tillämplig unionsrätt, och bistå ECB i enlighet med artikel 6 [i denna förordning].

3. ECB ska fatta beslut om att invända mot förvärvet eller inte på grundval av de bedömningskriterier som anges i tillämplig unionsrätt och i enlighet med det förfarande och de bedömningsperioder som anges däri.”

108 I den mån sökanden har gjort gällande att det angripna beslutet strider mot artikel 15 i förordning nr 1024/2013 och artiklarna 85–87 i förordning nr 468/2014, eftersom FKTK inte har förelagt ECB något förslag till beslut, konstaterar tribunalen för det första att detta argument saknar stöd i de faktiska omständigheterna. Såsom framgår av punkterna 1.3 och 2.1 i det angripna beslutet ingav FKTK ett förslag till beslut till ECB den 1 mars 2019, vilket getts in till tribunalen.

109 För det andra har sökanden gjort gällande att förfarandet är behäftat med ett fel, eftersom ECB grundade sig på lagstadgade kapitalkrav i en skrivelse från FKTK som sökanden angett att den mottog först den 1 mars 2019, efter anmälan av det tilltänkta förvärvet.

110 Tribunalen konstaterar att varken artikel 15 i förordning nr 1024/2013 eller artiklarna 85–87 i förordning nr 468/2014, som sökanden har åberopat, utgör hinder för att ECB grundar sig på en omständighet som inträffade efter anmälan av det tilltänkta förvärvet. Sökanden har inte åberopat någon annan bestämmelse eller princip till stöd för sina argument.

111 I den mån ECB grundade sig på lagstadgade kapitalkrav som FKTK har fastställt efter anmälan, är förfarandet följaktligen inte behäftat med ett fel i förhållande till de bestämmelser som sökanden har åberopat.

112 Såsom ECB med rätta har gjort gällande följer det dessutom av bestämmelserna i artikel 23.1 d i direktiv 2013/36, som införlivats med lettisk rätt före anmälan av det tilltänka förvärvet, att de behöriga myndigheterna ska bedöma om kreditinstitutet uppfyller och i fortsättningen kommer att uppfylla tillsynskraven.

113 I punkt 13.4 i de gemensamma riktlinjerna anges för övrigt att målbankens tillsynsmyndighet ska bedöma om banken uppfyller alla tillsynskrav vid tidpunkten för det tilltänkta förvärvet och kommer att fortsätta att uppfylla alla tillsynskrav ”efter förvärvet”.

114 Av artikel 23.1 d i direktiv 2013/36 följer att de behöriga myndigheterna, såsom ECB med rätta har gjort gällande, ska göra en bedömning av sannolikheten för att det berörda kreditinstitutet kommer att uppfylla tillsynskraven.

115 Vid ECB:s bedömning av huruvida den nya gruppen riskerade att inte uppfylla de kapitalkrav som den omfattades av gjorde ECB därför rätt som i punkt 2.3.1 i det angripna beslutet beaktade det totala kapitalkravet för år 2019, vilket fastställdes av FKTK i en skrivelse som sökanden uppgav sig ha mottagit den 1 mars 2019.

116 Tribunalen preciserar dessutom att ECB, vid sin bedömning av den nya gruppens förmåga att uppfylla tillsynskraven, i punkt 2.3.1 i det angripna beslutet inte enbart grundade sig på det totala kapitalkravet för år 2019, utan även på det totala kapitalkravet för sökanden år 2018. Utan att ta hänsyn till det totala kapitalkravet för år 2019 uppgick således, enligt grundscenariot, den nya gruppens totala kapitaltäckningskvot i slutet av år 2019 till endast 12,91 procent, det vill säga en nivå som var lägre än sökandens samlade kapitalkrav för år 2018 (13,55 procent).

117 I den mån sökanden har angett att de av FKTK fastställda kapitalkraven har bestritts, finner tribunalen slutligen, i likhet med vad ECB har anfört, att domstolsförfarandet vid de lettiska domstolarna inte har suspensiv verkan och inte utgör hinder för att ECB delvis grundar sig på det totala kapitalkravet för år 2019.

118 För det tredje, även om det antas att sökanden, vilket ECB menar, till stöd för den andra grunden kan anses ha anfört argumentet att ECB felaktigt medverkade i förfarandet innan FKTK lagt fram ett förslag till beslut, vilket inte stämmer, kan detta argument inte godtas.

119 Genom att välja ett administrativt förfarande som innebär att nationella myndigheter ska anta förberedande åtgärder till en unionsinstitutions slutliga beslut som ger upphov till rättsverkningar och som kan gå någon emot, söker unionslagstiftaren nämligen upprätta ett särskilt system för samarbete, grundat på unionsinstitutionens exklusiva beslutsbefogenhet, mellan den institutionen och de nationella myndigheterna (dom av den 19 december 2018, Berlusconi och Fininvest, C-219/17, EU:C:2018:1023, punkt 48).

120 I enlighet med artikel 4.1 c i förordning nr 1024/2013, jämförd med artikel 15.3 i samma förordning och artikel 87 i förordning nr 468/2014, har ECB exklusiv befogenhet att besluta om huruvida det tilltänkta förvärvet ska beviljas tillstånd eller ej, i enlighet med det förfarande som föreskrivs i bland annat artikel 15 i förordning nr 1024/2013, samt i artiklarna 85 och 86 i förordning nr 468/2014 (dom av den 19 december 2018, Berlusconi och Fininvest, C-219/17, EU:C:2018:1023, punkt 54).

121 Inom ramen för de förbindelser som omfattas av principen om lojalt samarbete enligt artikel 6.2 i förordning nr 1024/2013 framgår det av denna bestämmelse, artikel 15.1 och 15.2 i samma förordning och artiklarna 85 och 86 i förordning nr 468/2014 att de nationella myndigheternas roll består i att registrera ansökningar om tillstånd, bistå ECB – som har exklusiv beslutsbefogenhet – bland annat genom att förse ECB med all information som är nödvändig för att den ska kunna utföra sina uppgifter, handlägga dessa ansökningar och därefter lägga fram ett förslag till beslut för ECB. Detta förslag är inte bindande för ECB och det föreskrivs inte heller i unionsrätten att sökanden ska delges förslaget (dom av den 19 december 2018, Berlusconi och Fininvest, C-219/17, EU:C:2018:1023, punkt 55).

122 Med hänsyn till den särskilda mekanism för samarbete som unionslagstiftaren har avsett att inrätta mellan ECB och den nationella behöriga myndigheten för prövning av ansökningar om förhandstillstånd för förvärv eller ökning av kvalificerade innehav i kreditinstitut, kan ECB medverka i förfarandet innan den sistnämnda myndigheten har överlämnat förslaget till beslut enligt artikel 15.2 i förordning nr 1024/2013 och till och med redan från inledandet av förfarandet (se, för ett liknande resonemang, förslag till avgörande av generaladvokaten Campos Sánchez-Bordona i målet Berlusconi och Fininvest, C-219/17, EU:C:2018:502, punkterna 91, 95, 98 och 101).

123 I artikel 85.1 i förordning nr 468/2014 föreskrivs dessutom att en nationell behörig myndighet som får en anmälan om avsikten att förvärva ett kvalificerat innehav i ett kreditinstitut som är etablerat i den deltagande medlemsstaten ska underrätta ECB om en sådan anmälan senast fem arbetsdagar från det att den har tagits emot i enlighet med artikel 22.2 i direktiv 2013/36.

124 Talan kan således inte vinna bifall såvitt avser den andra grunden.

3. Den sjätte grunden: Missuppfattning av de relevanta faktiska omständigheterna

125 Det är i förevarande fall lämpligt att pröva den sjätte grunden, avseende missuppfattning av de relevanta faktiska omständigheterna, omedelbart efter den första och den andra grunden, avseende åsidosättande av förfaranderegler, och före den tredje grunden, avseende åsidosättande av artikel 23 i direktiv 2013/36.

126 Inom ramen för den sjätte grunden har sökanden gjort gällande att det angripna beslutet grundar sig på en felaktig bedömning av de faktiska omständigheterna. I det angripna beslutet beaktas inte att det tilltänkta förvärvet medför ett betydande kapitaltillskott från CR till sökanden, trots att detta är en väsentlig omständighet.

127 ECB har bestritt sökandens argument.

128 Genom den sjätte grunden ska sökanden anses ha anklagat ECB för att gjort en felaktig bedömning av de faktiska omständigheterna i fråga om kapitaltillskottet till sökanden till följd av det tilltänkta förvärvet.

129 Denna grund saknar stöd i de faktiska omständigheterna.

130 Tvärtemot vad sökanden har gjort gällande beaktade ECB att det tilltänkta förvärvet gav sökanden ett kapitaltillskott. ECB preciserade att detta kapitaltillskott följde av ett avtal om utbyte av aktier mellan CR och vissa aktieägare i målbanken. ECB ansåg att detta kapitaltillskott inte gjorde det möjligt att dra slutsatsen att CR hade för avsikt att tillhandahålla ytterligare stöd i framtiden och

att detta framför allt inte påverkade behovet av att bedöma den finansiella sundheten hos samtliga tilltänka förvärvare. ECB ansåg att kapitaltillskottet skulle ha en positiv effekt på sökandens kapitalbas på det aktuella området. ECB ansåg emellertid att sökanden – på grund av sin svaga finansiella ställning, det vill säga sin olönsamhet, den höga andelen nödlidande lån och överskridandena av gränsvärdena för riskexponering – trots detta inte kunde betraktas som finansiellt sund. ECB ansåg även att det trots nämnda positiva effekt inte hade slagits fast att den nya gruppens kunde uppfylla tillsynskraven (svar på yttrandet, sidorna 5–7).

131 Den omständigheten att kapitaltillskottet nämns i svaret på yttrandet saknar betydelse, eftersom yttrandet har bifogats det angripna beslutet och ska anses utgöra en integrerad del av detsamma.

132 I motsats till vad sökanden har hävdat beaktade ECB följaktligen den omständigheten att det tilltänkta förvärvet innebar ett kapitaltillskott till sökanden, och gjorde dessutom detta av skäl som inte kan anses vara felaktiga.

133 Talan kan således inte vinna bifall såvitt avser den sjätte grunden.

4. Den tredje grunden: Felaktig tolkning och tillämpning av bedömningskriterierna i artikel 23 i direktiv 2013/36

134 Sökanden har, för det första, gjort gällande att ECB inte har iakttagit kravet på rimlig anledning i artikel 23 i direktiv 2013/36. Sökanden anser att ett förvärv endast kan bli föremål för en invändning om det har en betydande negativ effekt jämfört med en situation i vilken det tilltänkta förvärvet inte genomförs. I de gemensamma riktlinjerna anges att ”det tilltänkta förvärvet inte får äventyra målbankens uppfyllande av tillsynskraven”. ECB motsatte sig dock det tilltänkta förvärvet med motiveringen att förbättringarna till följd av detta förvärv var otillräckliga. ECB:s ståndpunkt innebär att det tilltänkta förvärvet inte kan genomföras även om det har positiva effekter i tillsynshänseende.

135 För det andra, vad gäller kriteriet om ekonomisk sundhet har sökanden gjort gällande att ECB, när det gäller den tilltänkta förvärvarens förmåga att upprätthålla en sund finansiell struktur för överskådlig framtid, inte har kommit fram till att det tilltänkta förvärvet har en betydande negativ effekt. Detta förvärv, mot bakgrund av kapitalkraven, skulle medföra en förbättring även i det mest ogynnsamma scenariot. ECB har underlåtit att jämföra det tilltänkta förvärvet med det scenario där de två bankerna inte får bilda en ny grupp.

136 Vad det gäller de allvarliga tvivlen på huruvida de tilltänkta indirekta förvärvarna verkligen är villiga att vid behov stödja målbanken, anser sökanden att ECB felaktigt har kritiserat de tilltänkta indirekta förvärvarna för att ha åtagit sig att stödja den nya gruppen i händelse av kris. ECB har i sitt svar på yttrandet på ett omotiverat sätt kritiserat den omständigheten att CR förväntade sig att all godtycklig och diskriminerande behandling från de lettiska myndigheternas sida skulle upphöra. ECB har inte visat att de omständigheter som påtalats av CR var felaktiga, det vill säga att A uppmanade honom att betala mutor och utövade påtryckningar för att undvika diskriminerande behandling. ECB har på ett omotiverat sätt kritiserat den omständigheten att vissa uttalanden om avsikten att stödja banken åtföljdes av tillägget ”om det visar sig lämpligt”.

137 Sökanden har gjort gällande att det föreligger en motsägelse mellan de påstådda tvivlen vad gäller CR:s vilja att stödja målbanken och den omständigheten att det tilltänkta förvärvet ur sökandens synvinkel utgör ett kapitaltillskott på minst tio miljoner euro. Omkring 40 procent av detta förvärv finansieras av CR.

138 Sökanden har tillagt att det angripna beslutet grundar sig på en felaktig tolkning av kriteriet om finansiell sundhet. ECB har felaktigt grundat sig på förekomsten av en allmän finansieringsskyldighet, i så mening att förvärvaren med hjälp av egna medel förväntas kunna och vilja tillgodose alla finansieringsbehov som det berörda kreditinstitutet kan komma att möta i framtiden. En lämplig tolkning av kriteriet om ekonomisk sundhet är en mer restriktiv tolkning av en sund ekonomisk situation som inte kan ge upphov till ett problematiskt beteende.

139 För det tredje, vad gäller kriteriet om att uppfylla tillsynskraven, anser sökanden att det angripna beslutet grundar sig på en felaktig tolkning och tillämpning av det andra kriteriet. ECB har inte kommit fram till att det tilltänkta förvärvet har en negativ effekt, vare sig för målbanken eller för sökanden. ECB motsätter sig en åtgärd vars effekter är positiva.

140 För det fjärde anser sökanden avslutningsvis att det angripna beslutet grundar sig på en felaktig tolkning av artikel 23 i direktiv 2013/36, eftersom bedömningskriterierna betraktas som materiella krav vars villkor ska uppfyllas kumulativt. ECB borde, inom ramen för en helhetsbedömning och med beaktande av samtliga bedömningskriterier i deras helhet, ha bedömt om det fanns en betydande risk för att det inte skulle gå att garantera en sund och ansvarsfull ledning av kreditinstitutet.

141 ECB har, med stöd av kommissionen, bestritt sökandens argument.

142 Artikel 23.1 och 23.2 i direktiv 2013/36 har följande lydelse:

”1. Vid bedömningen av anmälan enligt artikel 22.1 och de uppgifter som avses i artikel 22.3 [i detta direktiv] ska de behöriga myndigheterna, i syfte att säkerställa sund och ansvarsfull ledning av det kreditinstitut som förvärvet gäller och med beaktande av den tilltänkta förvärvarens sannolika påverkan på kreditinstitutet, bedöma om den tilltänkta förvärvaren är lämplig och om det tilltänkta förvärvet är ekonomiskt sunt i enlighet med följande kriterier:

a) Den tilltänkta förvärvarens anseende.

b) Anseende, kunskaper, färdigheter och erfarenheter, i enlighet med artikel 91.1 [i detta direktiv], för de medlemmar i ledningsorganet och medlemmar i den verkställande ledningen som kommer att leda kreditinstitutets verksamhet efter det tilltänkta förvärvet.

c) den tilltänkta förvärvarens ekonomiska ställning, särskilt när det gäller den typ av verksamhet som bedrivs eller ska bedrivas i det kreditinstitut som förvärvet gäller.

d) om kreditinstitutet uppfyller och i fortsättningen kommer att uppfylla tillsynskraven enligt detta direktiv och [Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 2013, s. 1)] och i tillämpliga fall annan unionsrätt, särskilt [Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG av den 16 december 2002 om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG, 79/267/EEG, 92/49/EEG, 92/96/EEG, 93/6/EEG och 93/22/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG och 2000/12/EG (EUT L 35, 2003, s. 1], och [Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/110/EG av den 16 september 2009 om rätten att starta och driva affärsverksamhet i institut för elektroniska pengar samt om tillsyn av sådan verksamhet, om ändring av direktiven 2005/60/EG och 2006/48/EG och om upphävande av

direktiv 2000/46/EG (EUT L 267, 2009, s. 7)], och bland annat om den grupp som kreditinstitutet blir del av har en struktur som möjliggör effektiv tillsyn, effektivt informationsutbyte mellan de behöriga myndigheterna och fastställande av ansvarsfördelningen mellan de behöriga myndigheterna.

e) Om det finns rimlig anledning att misstänka att det tilltänkta förvärvet har en koppling till pågående eller genomförd penningtvätt eller finansiering av terrorism enligt artikel 1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG av den 26 oktober 2005 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism [(EUT L 309, 2005, s. 15)], eller försök till detta, eller att det tilltänkta förvärvet kan öka riskerna för sådan verksamhet.

2. De behöriga myndigheterna får endast motsätta sig det tilltänkta förvärvet om det finns rimlig anledning enligt kriterierna i punkt 1 eller om de uppgifter som lämnats av den tilltänkta förvärvaren är ofullständiga.”

143 Bestämmelserna i artikel 23.1 och 23.2 i direktiv 2013/36 införlivades med lettisk rätt genom artikel 29 i den lettiska lagen om kreditinstitut och genom förordning 192.

144 Parterna är överens om att ECB ett stort utrymme för skönsmässig bedömning när den, såsom i förevarande fall, antar en rättsakt om tillsyn över ett kreditinstitut (se, för ett liknande resonemang, dom av den 8 maj 2019, Landeskreditbank Baden-Württemberg/ECB, C-450/17 P, EU:C:2019:372, punkt 86).

145 Unionsdomstolen har således att pröva huruvida det har gjorts en uppenbart oriktig bedömning (se, för ett liknande resonemang och analogt, dom av den 11 december 2018, Weiss m.fl., C-493/17, EU:C:2018:1000, punkt 24 och där angiven rättspraxis).

a) Kriteriet om den tilltänka förvärvarens ekonomiska sundhet

146 Sökanden har för det första gjort gällande att ECB, för att motsätta sig det tilltänkta förvärvet med stöd av kriteriet om ekonomisk sundhet, borde ha grundat sig på att det tilltänkta förvärvet hade en betydande negativ effekt jämfört med en situation i vilken förvärvet inte genomförs.

147 Det följer emellertid inte av artikel 23.1 och 23.2 i direktiv 2013/36, som införlivats med lettisk rätt, och inte heller av de gemensamma riktlinjerna, att ECB är skyldig att påvisa en sådan effekt för att kunna motsätta sig ett tilltänkt förvärv med stöd av kriteriet om ekonomisk sundhet. Än mindre följer det av dessa bestämmelser att ECB är skyldig att göra en kontrafaktisk bedömning av en situation i vilken detta förvärv inte hade ägt rum.

148 I artikel 51 i förordning 192 definieras tvärtom den tilltänkta förvärvarens ekonomiska sundhet som förvärvarens förmåga att finansiera det tilltänkta förvärvet och att för överskådlig framtid upprätthålla en sund finansiell struktur för sig själv och för målföretaget, utan att det hänvisas till någon invändningsgrund avseende den betydande negativa effekten av det tilltänkta förvärvet eller krävs någon analys av en situation i vilken förvärvet inte äger rum.

149 Även om sökanden har åberopat punkt 13.1 i de gemensamma riktlinjerna, konstaterar tribunalen att denna punkt avser kriteriet om uppfyllande av målbankens tillsynskrav, och inte kriteriet om den tilltänkta förvärvarens ekonomiska sundhet.

150 Sökanden kan följaktligen inte med framgång hävda att ECB har åsidosatt artikel 23.1 i direktiv 2013/36 genom att motsätta sig det tilltänkta förvärvet med stöd av kriteriet om den tilltänkta förvärvarens ekonomiska sundhet utan att visa att detta förvärv får betydande negativa effekter.

151 För det andra har sökanden gjort gällande att ECB felaktigt grundade sig på förekomsten av en allmän finansieringsskyldighet när den fann att den tilltänkta förvärvaren, för att det tilltänkta förvärvet ska kunna godkännas med stöd av kriteriet om ekonomisk sundhet, måste ha förmåga och vilja att tack vare sitt eget kapital och på ett obegränsat sätt tillgodose alla finansieringsbehov som det berörda kreditinstitutet kan komma att möta i framtiden.

152 Detta argument grundar sig på en felaktig tolkning av det angripna beslutet.

153 I punkterna 2.2.1 och 2.2.2 i detta beslut konstaterade nämligen ECB att de tilltänkta förvärvarna, med hänsyn till deras ekonomiska situation, inte kunde ge finansiellt stöd till målbanken i ett sammanhang där, med hänsyn till den affärsplan som ECB ingett, ett sådant stöd troligen skulle vara nödvändigt.

154 ECB ålade inte de tilltänkta förvärvarna någon obegränsad finansieringsskyldighet, utan begränsade sig till att bedöma huruvida de tilltänkta förvärvarna hade en tillräckligt sund ekonomi för att kunna tillgodose den nya gruppens kapitalbehov, såsom dessa kunde bedömas mot bakgrund av de uppgifter som förvärvarna själva hade lämnat.

155 Sökandens argument att ECB felaktigt grundade sig på att det förelåg en allmän finansieringsskyldighet för de tilltänkta förvärvarna, kan följaktligen inte godtas.

156 För det tredje konstaterar tribunalen att sökanden inte har bestritt de ekonomiska svårigheter som sökanden ställdes inför, vilka ECB gjorde en bedömning av i punkt 2.2.1 i det angripna beslutet. Sökanden har i synnerhet inte bestritt att banken i) hade lidit betydande nettoförluster under de två föregående åren, ii) hade en hög kreditrisk, bland annat med hänsyn till en lånekvot på 47 procent i mitten av år 2018, iii) hade en kapitaltäckningskvot som inte uppfyllde det samlade kapitalkravet år 2018, iv) överskred gränserna för stora risker i förhållande till flera motparter inom gruppen och v) överskred gränserna för transaktioner med parter som var närstående i förhållande till CR.

157 Sökanden har inte heller bestritt den ekonomiska situation som de tilltänkta indirekta förvärvarna befann sig i, och som ECB gjorde en bedömning av i punkt 2.2.2 i det angripna beslutet. Sökanden har i synnerhet inte bestritt att de tilltänkta indirekta förvärvarna, särskilt CR, hade uppgett sig ha begränsade ekonomiska resurser, vilket är förenligt med ECB:s bedömning. Även om sökanden har understrukit att det tilltänkta förvärvet skulle leda till en förbättring av sökandens kapitalbas, har sökanden inte bestritt att den nya gruppens kapitalbas skulle vara otillräcklig sett till gruppens förväntade riskprofil och att det förmodligen skulle komma att krävas framtida kapitaltillskott.

158 Med hänsyn till de ekonomiska svårigheter som sökanden befann sig i, de begränsade resurser som de tilltänkta indirekta förvärvarna hade och det sannolika behovet av kapitaltillskott från den nya gruppen, gjorde ECB inte någon uppenbart oriktig bedömning när den fann att varken sökanden eller de tilltänkta indirekta förvärvarna kunde ge målbanken och den nya gruppen det finansiella stöd som krävdes.

159 För det fjärde har sökanden avslutningsvis bestritt ECB:s bedömning i punkt 2.2.3 i det angripna beslutet, enligt vilken det förelåg allvarliga tvivel beträffande de tilltänkta indirekta förvärvarnas vilja att vid behov stödja målbanken.

160 I likhet med vad kommissionen har framhållit konstaterar tribunalen att de skäl som anges i punkterna 2.2.1 och 2.2.2 i det angripna beslutet, rörande sökandens och de tilltänkta indirekta förvärvarnas ekonomiska sundhet, i sig kan motivera ECB:s slutsats i punkt 2.2.4 i beslutet att de tilltänkta förvärvarna inte hade förmåga att upprätthålla en tillräckligt sund finansiell struktur för målbanken och den nya gruppen.

161 Det argument som sökanden har anfört mot det skäl som för fullständighetens skull angetts i punkt 2.2.3 i det angripna beslutet, är följaktligen verkningslöst och ska lämnas utan avseende.

162 Tribunalen konstaterar dessutom att ECB, för att komma fram till att det förelåg allvarliga tvivel beträffande de tilltänkta indirekta förvärvarnas vilja att vid behov stödja målbanken, grundade sig på avsaknaden av ett bindande och oåterkalleligt åtagande om sådant stöd. Det framgår av svaret på yttrandet att ECB grundade sig på en förklaring från CR av den 17 oktober 2018 och på en skrivelse från CR av den 12 februari 2019. ECB beaktade även att sökanden den senaste tiden hade lidit en betydande brist på finansiellt stöd.

163 I ett första led framgår det inte av det angripna beslutet att ECB kritiserade de tilltänkta förvärvarna för att de endast hade förbundit sig att stödja den nya gruppen i händelse av kris.

164 I ett andra led angav CR i förklaringen av den 17 oktober 2018 att CR:s och hans familjs vilja att fortsätta stödja sökanden och den bankkoncern som sökanden ingick var ”helt beroende” av Republiken Lettlands vilja att göra upp i godo med honom för att komma till rätta med allt godtycke och all diskriminering som han och hans familj påstod sig ha utsatts för och som han ansåg att FKTK och andra institutioner bar ansvaret för.

165 I motsats till vad sökanden har hävdat har ECB, med stöd av den förklaring som nämns i punkt 164 ovan, inte klandrat CR för att ha begärt att den påstådda godtyckliga och diskriminerande behandlingen skulle upphöra. ECB konstaterade endast att enligt förklaringen var CR:s och hans familjs stöd till sökanden och till den bankkoncern som sökanden ingick i villkorat. ECB har med rätta anfört att den uppgörelse i godo som CR ville få till stånd präglades av stor osäkerhet.

166 ECB konstaterade vidare att CR, enligt en skrivelse från honom av den 12 februari 2019, var beredd att tillsammans med sin familj ge finansiellt stöd till målbanken ”om det [var] lämpligt”. Mot bakgrund av den förklaring som nämns i punkt 164 ovan var det möjligt för ECB att anse att användningen av detta uttryck utgjorde en reservation från CR:s och hans familjs sida när det gällde deras vilja att stödja målbanken i händelse av kris.

167 I ett tredje led har sökanden understrukit att CR avsåg att finansiera en betydande del av det tilltänkta förvärvet genom ett avtal om utbyte av aktier som han själv ingått med vissa aktieägare i målbanken, vilket är en transaktion som framstår som ett kapitaltillskott.

168 Denna omständighet är emellertid inte tillräcklig för att det ska anses att CR nödvändigtvis var villig att fortsätta stödja målbanken och den nya gruppen.

169 Tribunalen konstaterar nämligen att sökanden inte har bestritt konstaterandet i punkt 2.2.3 i det angripna beslutet, som emellertid är av särskild betydelse för ECB:s resonemang och enligt vilket de tilltänkta indirekta förvärvarna på sistone hade uppvisat en betydande brist på att vilja ge finansiellt stöd till sökanden. Av svaret på yttrandet framgår att aktieägarna i sökanden, bland annat CR, inte har tillfört kapital för att avhjälpa överskridandet av gränsen för stora exponeringar, vilket pågått sedan mars 2016. Såsom ECB har angett i sitt svaromål berodde sökandens lösning av problemet med att den övre gränsen för transaktioner med närstående parter överskreds, vilket orsakades av att CR hade beviljats uppskov med betalningen av köpet av ett tidigare ryskt dotterbolag till sökanden, i huvudsak på att CR önskade senarelägga datumet för den uppskjutna betalningen.

170 ECB gjorde sig följaktligen inte skyldig till någon uppenbart oriktig bedömning när den fann att det förelåg allvarliga tvivel beträffande de tilltänkta indirekta förvärvarnas vilja att vid behov stödja målbanken.

171 Av det ovan anförda följer att sökanden saknar grund för sitt påstående att ECB har åsidosatt artikel 23 i direktiv 2013/36 genom att anse att kriteriet om de tilltänkta förvärvarens ekonomiska sundhet inte var uppfyllt.

b) Kriteriet om efterlevnad av tillsynskraven

172 Det följer av artikel 56 i förordning 192 att FKTK ska bedöma huruvida den berörda banken uppfyller tillsynskraven, bland annat med beaktande av bankens förmåga att uppfylla kraven på eget kapital, likviditet, begränsningar för stora exponeringar, intern kontroll, riskhantering och regelefterlevnad vid tidpunkten för granskningen av anmälan och efter förvärvet av ett kvalificerat aktieinnehav.

173 Sökanden har gjort gällande att ECB inte har kommit fram till slutsatsen att det tilltänkta förvärvet skulle ha en negativ effekt, varken för sökanden själv eller för målbanken. Sökanden har åberopat punkt 13.1 i de gemensamma riktlinjerna, enligt vilken det tilltänkta förvärvet inte får äventyra målföretagets efterlevnad av tillsynskraven. Sökanden har tillagt att det tilltänkta förvärvet har positiva effekter.

174 Frågan huruvida kriteriet om efterlevnad av tillsynskraven är uppfyllt ska emellertid inte bedömas utifrån den tilltänkta förvärvarens synvinkel, utan utifrån det kreditinstituts synvinkel som det tilltänkta förvärvet avser, vilket framgår av lydelsen i artikel 23.1 d i direktiv 2013/36, som införlivats med lettisk rätt genom artikel 29.5.4 i den lettiska lagen om kreditinstitut. Detta är för övrigt något som inte bestritts av sökanden.

175 Även om det framgår av det angripna beslutet att det tilltänka förvärvet har positiva effekter för sökandens kapital, går det inte att av detta dra slutsatsen att målbanken kommer att uppfylla tillsynskraven.

176 Av det angripna beslutet framgår vidare att bedömningen av huruvida kriteriet om efterlevnad av tillsynskraven är uppfyllt inte enbart ska bedömas utifrån målbankens synvinkel, utan även utifrån den nya gruppens synvinkel. Sökanden har inte heller bestritt detta.

177 I punkt 13.7 i de gemensamma riktlinjerna föreskrivs för övrigt att den grupp som målföretaget kommer att ingå i, ska vara tillräckligt kapitaliserad.

178 I motsats till vad sökanden har gjort gällande framgår det av det angripna beslutet att även om det tilltänkta förvärvet inte skulle få någon omedelbar negativ effekt för efterlevnaden av målbankens kapital- och likviditetskrav, så skulle förvärvet få en negativ effekt för målbankens förmåga att avhjälpa sina brister i samband med efterlevnaden av tillsynskraven.

179 Sökanden har inte bestritt att det, med hänsyn till att affärsplanen inte korrigerade sökandens svagheter i fråga om styrning och intern kontroll, förelåg allvarliga tvivel beträffande sökandens förmåga att inrätta ett sunt system för styrning och intern kontroll av målbanken.

180 Framför allt har sökanden inte bestritt vissa skäl i det angripna beslutet. Enligt dessa skäl skulle den nya gruppen för det första sannolikt inte uppfylla kapitalkraven, oavsett scenario i affärsplanen. Tribunalen framhåller dessutom att de ogynnsamma scenarierna var mer realistiska än grundscenariot, vilket inte heller har bestritts. Sett till de betydande nettoförlusterna i målbanken under åren 2017 och 2018 och de brister som identifierats i systemet för internkontroll och förebyggande av penningtvätt i denna bank, skulle den nya gruppen för det andra få en hög riskprofil. För det tredje skulle den nya gruppen vara exponerad för en hög kreditrisk och överskrida gränserna för stora risker. Sett till att affärsplanen inte korrigerade bristerna i sökandens och målbankens styrning, förelåg det för det fjärde allvarliga tvivel om den nya gruppens förmåga att säkerställa ett sunt system för styrning och interna kontroller. För det femte var slutligen de tilltänkta förvärvarnas strategi oklar, bland annat vad gäller organisationen av den nya gruppen under perioden på upp till 18 månader mellan förvärvet och fusionen, eftersom affärsplanen uppvisade betydande brister vad gäller inre samstämmighet, läsbarhet och beskrivning av planerade åtgärder, vilket kunde spä på tvivlen beträffande förvärvets övergripande trovärdighet.

181 Sökanden har således inte visat att det tilltänkta förvärvet skulle få positiva effekter för målbanken eller, i vart fall, för den nya gruppen. Sökanden har inte ens gjort gällande att den nya gruppen skulle ha tillräckligt stor kapitalisering, vilket nämns i punkt 13.7 i de gemensamma riktlinjerna.

182 Mot bakgrund av framför allt de allvarliga tvivlen vad gäller den nya gruppens förmåga att efterleva de tillämpliga tillsynskraven, gjorde ECB följaktligen inte någon uppenbart oriktig bedömning när den kom fram till att kriteriet om efterlevnad av tillsynskraven inte var uppfyllt och ECB åsidosatte således inte artikel 23 i direktiv 2013/36, som införlivats med lettisk rätt.

c) Underlåtenhet att beakta andra bedömningskriterier och huruvida det fanns rimlig anledning att motsätta sig det tilltänkta förvärvet

183 För det första följer det av artikel 23.2 i direktiv 2013/36 att de behöriga myndigheterna får motsätta sig det tilltänkta förvärvet om det finns rimlig anledning att göra detta, enligt kriterierna i punkt 1 i den artikeln.

184 När den behöriga myndigheten motsätter sig ett förvärv av ett kreditinstitut behöver den enligt denna bestämmelse inte undersöka alla de kriterier som anges i artikel 23.1 i direktiv 2013/36.

185 Tvärtom får den behöriga myndigheten motsätta sig det tilltänkta förvärvet om det finns rimlig anledning att göra detta på grundval av ett eller flera av de kriterier som avses i artikel 23.1 i direktiv 2013/36.

186 Denna tolkning är förenlig med syftet med artikel 23 i direktiv 2013/36, nämligen att säkerställa en sund och ansvarsfull ledning av det kreditinstitut som förvärvet avser.

187 Mot bakgrund av innehållet i de kriterier som anges i artikel 23.1 i direktiv 2013/36 räcker det, såsom ECB har påpekat, att grunda sig på ett enda av dessa kriterier för att göra bedömningen att syftet att säkerställa en sund och ansvarsfull ledning av det kreditinstitut som avses med det tilltänkta förvärvet riskerar att undergrävas.

188 Denna tolkning stöds för övrigt av punkterna 11.3, 12.3, 14.2, 14.4 och 14.7 i de gemensamma riktlinjerna, enligt vilka den behöriga myndigheten bör motsätta sig det tilltänkta förvärvet grundat på vissa uppgifter avseende ett enda av de kriterier som anges i artikel 23.1 i direktiv 2013/36.

189 Genom att i förevarande fall motsätta sig det tilltänkta förvärvet med stöd av kriterierna om ekonomisk sundhet och efterlevnad av tillsynskraven, och utan att pröva de övriga kriterier som anges i artikel 23.1 i direktiv 2013/36, har ECB således inte åsidosatt artikel 23.1 och 23.2 i direktivet.

190 För det andra finner tribunalen även följande. Även om det antas att det tilltänkta förvärvet skulle förbättra sökandens situation gällande eget kapital och inte få någon omedelbar negativ effekt på uppfyllandet av de tillsynskrav på solvens och likviditet som målbanken omfattas av, kvarstår faktumet att de tilltänkta förvärvarna saknade förmåga att för överskådlig framtid upprätthålla en sund finansiell struktur för målbanken och den nya gruppen, samt att det förelåg allvarliga tvivel beträffande målbankens och den nya gruppens förmåga att uppfylla tillsynskraven.

191 De omständigheter som ligger till grund för det angripna beslutet i fråga om kriteriet om finansiell stabilitet och kriteriet om efterlevnad av tillsynskraven, utgjorde därför rimliga anledningar till att motsätta sig det tilltänkta förvärvet.

192 Talan kan således inte vinna bifall såvitt avser den tredje grunden.

5. Den fjärde grunden: Åsidosättande av proportionalitetsprincipen

193 Sökanden har gjort gällande att det angripna beslutet strider mot proportionalitetsprincipen. Nämnda beslut innehåller inte någon proportionalitetsprövning. Ett mindre ingripande tillvägagångssätt för att uppnå målet att säkerställa att tillsynskraven uppfylls fullt ut hade varit att godkänna det tilltänkta förvärvet och därefter vidta lämpliga tillsynsåtgärder. Ett sådant tillvägagångssätt hade enligt sökanden minskat det påstådda åsidosättandet av tillsynskraven.

194 ECB har bestritt detta argument.

195 Proportionalitetsprincipen innebär att unionsinstitutionerna i sitt handlande inte får gå utöver vad som är ändamålsenligt och nödvändigt för att uppnå de legitima mål som eftersträvas med de aktuella bestämmelserna. När det finns flera ändamålsenliga åtgärder att välja mellan ska den åtgärd väljas som är minst ingripande och de vållade olägenheterna får inte vara orimliga i förhållande till de eftersträvade målen (dom av den 22 januari 2013, Sky Österreich, C-283/11, EU:C:2013:28, punkt 50, och dom av den 6 september 2017, Slovakien och Ungern/rådet, C-643/15 och C-647/15, EU:C:2017:631, punkt 206).

196 Bedömningen av huruvida en åtgärd är proportionerlig ska ske med beaktande av det utrymme för skönsmässig bedömning som unionens institutioner kan ha haft när det beslutades om åtgärden (dom av den 8 maj 2019, Landeskreditbank Baden-Württemberg/ECB, C-450/17 P, EU:C:2019:372, punkt 53 och där angiven rättspraxis).

197 Sökanden anser att det hade varit att föredra att ECB inte hade motsatt sig det tilltänkta förvärvet, och i stället vidtagit lämpliga tillsynsåtgärder med anledning av förvärvet.

198 Sökanden har emellertid inte preciserat vilka tillsynsåtgärder som skulle ha kunnat avhjälpa de brister som ECB har framhållit i fråga om de tilltänkta förvärvarnas finansiella sundhet och målbankens förmåga att uppfylla och fortsätta att uppfylla tillsynskraven, i syfte att säkerställa en sund och ansvarsfull ledning av målbanken. Tribunalen konstaterar dessutom att det av handlingarna i målet framgår att sökanden ännu inte uppfyller de tillämpliga tillsynskraven.

199 Av handlingarna i målet framgår följaktligen inte att mindre ingripande åtgärder än det angripna beslutet kunde ha vidtagits för att uppfylla det mål som anges i artikel 23.1 i direktiv 2013/36, nämligen att säkerställa en sund och ansvarsfull ledning av målbanken.

200 Under dessa omständigheter saknar sökanden fog för sitt påstående att det angripna beslutet strider mot proportionalitetsprincipen, eftersom det, såsom påpekats i punkt 191 ovan, fanns rimlig anledning att motsätta sig det tilltänkta förvärvet och eftersom ECB dessutom hade ett stort utrymme för skönsmässig bedömning.

201 Talan kan således inte vinna bifall såvitt avser den fjärde grunden.

6. Den femte grunden: Underlåtenhet att beakta att ett beslut som antas med stöd av artikel 15.3 i förordning nr 1024/2013 är av skönsmässig karaktär

202 Sökanden har hävdat att det i det angripna beslutet inte tas hänsyn till den skönsmässiga karaktären hos ett beslut om att motsätta sig ett förvärv. ECB antog sig vara skyldig att motsätta sig det tilltänkta förvärvet, eftersom det inte uppfyllde ”vissa” kriterier i artikel 23.1 i direktiv 2013/36, genom att tolka dessa kriterier som krav och inte som en del av en helhetsbedömning. Sökanden berövades den rätt att få sina angelägenheter behandlade opartiskt som anges artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan) genom att den behöriga myndigheten inte utnyttjade sitt utrymme för skönsmässig bedömning.

203 ECB har, med stöd av kommissionen, bestritt dessa argument.

204 Tribunalen gör i denna del följande bedömning. Såsom påpekats i punkt 185 ovan kan den behöriga myndigheten motsätta sig det tilltänkta förvärvet om det finns rimlig anledning att göra detta på grundval av ett eller flera av de kriterier som anges i artikel 23.1 i direktiv 2013/36.

205 Såsom påpekats i punkt 144 ovan har ECB ett stort utrymme för skönsmässig bedömning när banken, såsom i förevarande fall, antar en rättsakt om tillsyn över ett kreditinstitut.

206 Det framgår emellertid inte av det angripna beslutet att ECB skulle ha ansett sig inte ha något stort utrymme för skönsmässig bedömning.

207 Även om ECB, i punkterna 2.4 och 2.5 i det angripna beslutet, ansåg att varken kriteriet om finansiell stabilitet eller kriteriet om efterlevnad av tillsynskraven var uppfyllt, innebär detta inte att ECB inte ansåg sig ha ett stort utrymme för skönsmässig bedömning vid bedömningen av huruvida vart och ett av dessa kriterier är uppfyllt.

208 Vad gäller argumentet att sökanden berövades den rätt att få sina angelägenheter behandlade opartiskt som anges artikel 41 i stadgan genom att den behöriga myndigheten inte utnyttjade sitt utrymme för skönsmässig bedömning, har var och en rätt att få sina angelägenheter behandlade opartiskt, rättvist och inom skälig tid av unionens institutioner och organ.

209 Sökanden har inom ramen för den femte grunden inte anfört någon omständighet som visar att det angripna beslutet är behäftat med bristande opartiskhet.

210 Sökanden har följaktligen inte fog för sitt påstående att ECB har överskridit det stora utrymme för skönsmässig bedömning som banken förfogar över vid antagandet av det angripna beslutet och därigenom åsidosatt den rätt till god förvaltning som garanteras i artikel 41 i stadgan.

211 Talan kan således inte vinna bifall såvitt avser den femte grunden.

7. Den sjunde grunden: Åsidosättande av principen om berättigade förväntningar och rättssäkerhetsprincipen.

212 Sökanden har gjort gällande att ECB inte har angett något tydligt kriterium för vilken typ av konsolidering som den godkänner inom banksektorn. ECB har inte närmare angett vilka villkor som måste vara uppfyllda enligt dess tolkning av kriterierna om finansiell sundhet och efterlevnad av tillsynskraven. Dessa villkor kan inte innebära att obegränsade belopp kan dras av från den tilltänkta förvärvarens tillgångar för att möta målbankens potentiella finansieringsbehov eller att fortsatta luckor i lagstiftningen kan hindra ett förvärv även om förvärvet har betydande positiva effekter. ECB borde ha informerat sökanden om vad den förväntade sig, till exempel hur stora belopp som krävdes för att uppfylla kravet på finansiell sundhet.

213 ECB har bestritt dessa argument.

214 Tribunalen gör i denna del följande bedömning. Rättssäkerhetsprincipen kräver bland annat att en rättslig reglering ska vara klar och precis samt att tillämpningen av densamma ska vara förutsebar. Detta gäller i synnerhet om regleringen kan få negativa konsekvenser för enskilda personer och företag (se dom av den 30 april 2019, Italien/rådet (Fiskekvoter för svärdfisk i Medelhavet), C-611/17, EU:C:2019:332, punkt 111 och där angiven rättspraxis).

215 Som en naturlig följd av rättssäkerhetsprincipen tillkommer rätten att göra anspråk på skydd för berättigade förväntningar, varje person som befinner sig i en situation där unionsadministrationen har väckt grundade förhoppningar. Tydliga, ovillkorliga och samstämmiga uppgifter från behörig och tillförlitlig källa utgör, oavsett i vilken form de har lämnats, exempel på försäkringar som kan väcka grundade förhoppningar. Däremot går det inte att med framgång göra gällande att principen om skydd för berättigade förväntningar har åsidosatts om administrationen inte har gett några tydliga försäkringar (dom av den 30 april 2019, Italien/rådet (Fiskekvoter för svärdfisk i Medelhavet), C-611/17, EU:C:2019:332, punkt 112).

216 I förevarande fall grundar sig det angripna beslutet på de kriterier om finansiell sundhet och efterlevnad av tillsynskraven som anges i direktiv 2013/36, som införlivats med lettisk rätt, vilka kriterier förklarats i de gemensamma riktlinjerna.

217 Dessa kriterier måste betraktas som klara, precisa och förutsebara i den mening som avses i rättspraxis (se punkt 214 ovan).

218 I motsats till vad sökanden har gjort gällande, och som redan påpekats i punkt 154 ovan, krävde ECB i samband med sin analys av kriteriet om finansiell sundhet inte att det skulle gå att dra av ”obegränsade” belopp från de tilltänkta förvärvarnas tillgångar för att kunna tillgodose målbankens potentiella finansieringsbehov. Som redan påpekats i punkt 130 ovan, redogjorde ECB för skälen till att kriteriet om efterlevnad av tillsynskraven inte var uppfyllt, trots de positiva effekterna av det tilltänkta förvärvet på sökandens kapitalbas. ECB är för övrigt inte skyldig att, innan den antar ett beslut om förvärv av en kvalificerat innehav, upplysa den tilltänkta förvärvaren om vilket belopp som krävs för att ECB ska godkänna förvärvet med stöd av kriteriet om finansiell sundhet.

219 Vad gäller principen om skydd för berättigade förväntningar räcker det att, i likhet med ECB, konstatera att sökanden inte har påstått att ECB har gett sökanden försäkringar som kan väcka grundade förhoppningar.

220 I enlighet med den rättspraxis som angetts i punkt 215 ovan kan sökanden följaktligen inte med framgång hävda att ECB har åsidosatt principen om skydd för berättigade förväntningar.

221 Talan kan således inte vinna bifall såvitt avser den sjunde grunden.

8. Den åttonde grunden: Underlåtenhet att beakta ECB:s och FKTK:s ansvar

222 Sökanden har gjort gällande att det angripna beslutet är felaktigt, eftersom ECB inte beaktade sitt eget och FKTK:s ansvar för att förtroendet för lagstiftningsprocessen gått förlorat och de konsekvenser som detta medfört för finansieringen av sökanden och den nya gruppen.

223 Sökanden anser att en stark oro för korruption har gjort att det saknas förtroende för tillsynsprocessen i Lettland och inom den gemensamma tillsynsmekanismen (SSM). Denna oro hänger samman med A:s försök att tillskansa sig mutor från sökanden och de tilltänkta indirekta förvärvarna samt den orättvisa behandling som är kopplad till dessa försök. CR larmade redan år 2017 för myndigheterna i Förenade kungariket, och därefter för de lettiska myndigheterna, om dessa försök till korruption. Sökanden hänvisar även till det skiljeförfarande som avses i punkt 5 ovan. Externa observatörer [däribland Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) och kommissionen] är överens om att banktillsynen i Lettland är bristfällig på grund av utbredd korruption. Anklagelserna mot A har bekräftats av andra personers rapportering om liknande oegentligheter. Vad gäller tvisten mellan ECB och Republiken Lettland, samt mellan A och Republiken Lettland, som har anhängiggjorts vid domstolen, måste det presumeras att ECB redan har mottagit bevisning avseende A:s underlåtenhet att agera. De klandervärda handlingar som lagts honom till last är tillräckligt allvarliga för att han ska kunna avsättas från sitt ämbete redan innan en lagakraftvunnen brottmålsdom meddelats mot honom.

224 Sökanden har gjort gällande att ECB, även om den försvarar sitt oberoende mot alla ingrepp från de lettiska myndigheternas sida, inte fullgör sin uppgift att se till att den gemensamma tillsynsmekanismen inte förvrängs av korruption, trots att denna roll är ännu viktigare sett till att ECB och dess tjänstemän åtnjuter skydd och särskilda privilegier gentemot behöriga nationella brottsbekämpande myndigheter. ECB är skyldig att utreda korruption eller andra former av potentiellt tjänstefel.

225 Sökanden anser att sökanden själv och de tilltänkta indirekta förvärvarna har straffats för att ha rapporterat om korruptionsproblem och krävt ett proaktivt tillvägagångssätt. Detta framgår av ECB:s kritik mot att CR:s åtagande att finansiera sökanden åtföljdes av ett krav på att lagstiftningsprocessen inte skulle förvrängas av korruption.

226 Sökanden anser att ECB:s tillvägagångssätt, där ECB kräver ytterligare investeringar i sökanden, men avskräcker investeringar genom att inta en fientlig attityd och vägrar att erkänna legitimiteten hos en begäran om respekt för rättsstatsprincipen, inte är ett exempel på opartisk förvaltning. Detta tillvägagångssätt strider mot principen om att ingen får dra fördel av sitt eget rättsstridiga handlande (*nemo auditur propriam turpitudinem allegans*), artikel 23 i direktiv 2013/36 och artikel 41 i stadgan.

227 ECB har bestritt sökandens argument.

228 Sökanden har gjort gällande att det angripna beslutet strider mot principen *nemo auditur propriam turpitudinem allegans*, artikel 23 i direktiv 2013/36 och artikel 41 i stadgan, genom att det inte erkänns att ECB och FKTK bär ansvaret för att förtroendet för lagstiftningsprocessen har gått förlorat.

229 För det första, vad gäller den aktuella korruptionens karaktär, preciserar tribunalen att påståendet att banktillsynen i Lettland är bristfällig på grund av ”utbredd” korruption inte åtföljs av närmare detaljer som gör det möjligt att bedöma korruptionens omfattning.

230 Tribunalen konstaterar även dels att den brottsutredning som ledde till åtalet mot A inte avsåg sökanden, utan en tredje lettisk bank, dels att sökanden, vad gäller den korruption som CR har påtalat, utan att lämna närmare detaljer har angett att utredningen pågår.

231 Enligt principen *nemo auditur propriam turpitudinem allegans* får, för det andra, ingen dra fördel av sitt eget rättsstridiga handlande.

232 För att kunna åberopa principen *nemo auditur propriam turpitudinem allegans* krävs det även att det visas att ECB har handlat felaktigt (se, analogt, dom av den 20 januari 2021, ABLV Bank/SRB, T-758/18, EU:T:2021:28, punkt 170).

233 Även om sökanden anser att ECB var skyldig att utreda den korruption som CR har påtalat, gjorde ECB en riktig bedömning när den gjorde gällande att den inte själv är behörig att utreda sådana omständigheter och att den samarbetar med de behöriga nationella myndigheterna i denna fråga.

234 Varken den omständigheten att ECB ansvarar för att den gemensamma tillsynsmekanismen fungerar på ett effektivt och enhetligt sätt eller den omständigheten att ECB:s tjänstemän åtnjuter privilegier och immunitet gentemot nationella brottsbekämpande myndigheter, medför att ECB ges behörighet att utreda korruption som chefen för en nationell centralbank påstås ha gjort sig skyldig till.

235 Domstolen har slagit fast att den immunitet mot rättsliga förfaranden som föreskrivs i artikel 11 a i protokoll (nr 7) om Europeiska unionens immunitet och privilegier inte är tillämplig när den som omfattas av denna immunitet blir föremål för ett straffrättsligt förfarande på grund av handlingar som inte har utförts inom ramen för de uppgifter som vederbörande utför för en unionsinstitutions räkning (se, för ett liknande resonemang, dom av den 30 november 2021, LR Ģenerālprokuratūra, C-3/20, EU:C:2021:969, punkt 97). Domstolen har preciserat att handlingar

som innebär tagande av muta antas falla utanför de uppgifter som åvilar en tjänsteman eller annan anställd i unionen, liksom de uppgifter som åvilar en chef för en medlemsstats centralbank vilken är medlem av ett av ECB:s organ (dom av den 30 november 2021, LR Ģenerālprokuratūra, C-3/20, EU:C:2021:969, punkt 67).

236 Även om det antas att ECB skulle ha gjort sig skyldig till ett fel genom att inte utreda den korruption som CR har påtalat eller A:s uttalanden om sökanden, har det dessutom inte visats att detta fel var av sådant slag att det angripna beslutet blir rättsstridigt. I beslutet sägs inget om huruvida det är lämpligt att genomföra en sådan utredning, utan beslutet avser en begäran om förvärv av ett kvalificerat innehav.

237 Sökanden kan följaktligen inte vinna framgång med det yrkande om ogiltigförklaring av det angripna beslutet som grundas på att ECB har underlåtit att utreda den korruption som CR har påtalat.

238 Vad för det tredje gäller den påstått orättvisa behandling i samband med korruptionen som sökanden har påtalat, har sökanden inte exakt redogjort för vilka administrativa åtgärder som enligt sökanden är rättsstridiga eller, i alla händelser, på vilket sätt dessa åtgärders rättsstridighet, även om rättsstridigheten styrks, innebär att det angripna beslutet i sig är rättsstridigt

239 Även om sökande inom ramen för den andra grunden har bestritt det totala kapitalkrav som fastställts för år 2019, påverkar denna omständighet inte bedömningen att den totala kapitaltäckningskvoten för den nya gruppen i slutet av år 2019 förväntades uppgå till endast 12,91 procent, det vill säga en nivå som var lägre än sökandens samlade kapitalkrav för år 2018, vilket redan konstaterats i punkt 116 ovan.

240 För det fjärde har det angripna beslutet slutligen inte antagits på grund av att sökanden har påtalat korruption eller begärt en utredning av den påstådda korruptionen.

241 I synnerhet har ECB, i motsats till vad sökanden har hävdat och som påpekats i punkt 165 ovan, inte klandrat CR för att ha begärt att den påstått godtyckliga och diskriminerande behandlingen ska upphöra.

242 Sökanden kan följaktligen inte med framgång göra gällande att det angripna beslutet strider mot principen *nemo auditur propriam turpitudinem allegans*, artikel 23 i direktiv 2013/36 och artikel 41 i stadgan, på den grunden att ECB och FKTK inte har erkänt sitt ansvar.

243 Talan kan således inte vinna bifall såvitt avser den åttonde grunden.

244 Av det ovan anförda följer att talan ska ogillas.

V. Rättegångskostnader

245 Enligt artikel 134.1 i rättegångsreglerna ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. ECB har yrkat att sökanden ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom sökanden har tappat målet, ska ECB:s yrkande bifallas.

246 Kommissionen ska bära sina rättegångskostnader, i enlighet med artikel 138.1 i rättegångsreglerna.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (fjärde avdelningen i utökad sammansättning)

följande:

1) Talan ogillas.

2) PNB Banka AS ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Europeiska centralbanken (ECB).

3) Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader.

Gervasoni Madise Nihoul

Frendo Martín y Pérez de Nanclares

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 7 december 2022.

Underskrifter